

[Kelm-Hansen]

styrelsens forpligtelser, når halvdelen af indskudskapitalen er tabt. Det er præciseret direkte, at bestyrelsesmedlemmerne personligt er ansvarlige for de opståede tab, hvis de undlader at foretage de foranstaltninger, som nu foreslås påbudt.

Det rejser imidlertid nogle spørgsmål vedrørende de medarbejdervalgte bestyrelsesmedlemmer. Disse har jo i mange bestyrelser vist sig at være en værdifuld nyskabelse, men det må også erkendes, at der endnu er virksomheder, som ikke har forstået at inddrage disse bestyrelsesmedlemmer helt og fuldt i arbejdet. Vi må derfor have en sikkerhed for, at de har haft det nødvendige, detaljerede og forståelige beslutningsgrundlag på linje med de øvrige bestyrelsesmedlemmer, hvis de skal kunne drages til ansvar for manglende dispositioner. Det vil dog heller ikke være rimeligt, at bestyrelsesmedlemmer, som har været i mindretal, skal gøres ansvarlige for beslutninger, som de har forsøgt at forhindre.

Disse samt andre problemer kan vi naturligvis drøfte i udvalget, men jeg så naturligvis også gerne, at ministeren allerede i sin svartale i dag kom med en enkelt kommentar til denne problemstilling.

I samklang med disse foranstaltninger finder vi det også tilfredsstillende, at der nu foreslås en bestemmelse, som bevirker, at årsregnskabet virkelig bliver udarbejdet hvert år, idet der ellers åbnes mulighed for, at selskaberne opløses ved skifteretten.

Ministeren foreslår også, at der sættes en stopper for aktionærlån og lån til anpartshavere. Som de fleste ved, har den hidtidige ordning givet anledning til misbrug, og der er ikke nogen som helst rimelig grund til at opretholde disse lån, heller ikke for bestyrelsesmedlemmer og direktion. Hvis de kan stille den nødvendige sikkerhed, kan de jo låne penge i det normale kreditformidlingssystem, og kan de ikke stille denne sikkerhed, er der ingen grund til, at deres virksomheder skal løbe risikoen.

Ministeren har i øvrigt været så venlig – og det er jo en integreret part af hans natur – at det ikke i denne omgang foreslås, at der skal sættes stop for lån til nærstående familiemedlemmer til den nævnte personkreds. Her vil ministeren afvente udviklingen og indhøste de nødvendige erfaringer, og forhåbentlig vil man så ikke skuffe hans tilid.

Til slut vil jeg gerne understrege, at der for mig at se intet er i disse forslag, som vil kunne genere fornuftige og ansvarsbevidste erhvervsfolk. Disse lovforslag vil på den ene side medvirke til en nødvendig tilpasning til det selskabsretlige samarbejde i EF og på den anden side fjerne visse muligheder for misbrug, der som oftest kommer til at gå ud over medarbejderne og over andre erhvervsvirksomheder.

Den socialdemokratiske folketingsgruppe vil derfor gerne medvirke til gennemførelsen af denne lovgivning, som foruden aktieselskaber og anpartsselskaber også omfatter en ændring af lov om forsikringsvirksomhed, sådan at den kommer til at svare til aktieselskabsloven.

Dyremose (KF):

Den socialdemokratiske ordfører har helt ret i, at de selskabslove, som vi behandler for øjeblikket, er af afgørende betydning for virksomhederne. De er en slags grundlov for virksomhederne, og derfor skal vi også være sikre på, at virksomhederne kan leve med det indhold, der er i lovgivningen. Når vi skal ændre lovene, skal vi være meget sikre på, at de ændringer, vi vil gennemføre, er gennemtænkte, sådan at vi kender alle konsekvenserne. Det er den holdning, der vil ligge bag det indlæg, jeg har i dag på den konservative folketingsgruppes vegne: vi skal være sikre på, at vi kender konsekvenserne, kender langtidsvirkningerne, hvis vi ændrer virksomhedernes grundlov.

Udgangspunktet for ministerens forslag er det andet og tredje selskabsretlige direktiv fra EF. Det er i og for sig et udmærket grundlag. Vi kan have sympati for de formål og de direktivbestemmelser, der er både i andet og tredje selskabsdirektiv, og vi kunne have haft sympati for ministerens forslag i sin helhed, hvis ministeren havde holdt sig til EF-direktivet.

Men ministeren har, selv om han ifølge den socialdemokratiske ordfører er et venligt menneske, fået den dårlige vane, at han altid krydrer disse EF-direktiver med en række forslag fra den socialdemokratiske godtepose, og denne godtepose har som regel et helt andet indhold end det, der er formålet med EF-direktiverne. Det virker nærmest, som om man forsøger at få smuttet nogle ting igen-